

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **M. V.**, zastoupen Mgr. Zdeňkem Brunclíkem, advokátem se sídlem Lidická 710/57, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 3. 2011, č. j. 57 Ca 42/2010 - 268, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **ne** přiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně zrušil rozsudkem ze dne 7. 3. 2011, č. j. 57 Ca 42/2010 – 268, rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále jen „stěžovatel“) ze dne 30. 8. 2006, č. j. JMK 94596/2006, sp. zn. S-JMK 94596/2006/OD-Ko, kterým bylo změněno rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravně-správních činností, oddělení sankčních řízení ze dne 13. 6. 2006, č. j. ODSČ-82057/05-FI tak, že žalobce (dále jen „účastník řízení“) byl uznán vinným tím, že porušil zákon č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, neboť způsobil dopravní nehodu tím, že nesledoval situaci v provozu na pozemních komunikacích a nejel na pozemní komunikaci vpravo, čímž se dopustil přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle § 22 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o přestupcích“) a byla mu uložena pokuta ve výši 3000 Kč.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž navrhl, aby jí byl přiznán odkladný účinek. Návrh odůvodnil tím, že v případě, že by vedly na základě rozsudku krajského soudu správní orgány další řízení a vydaly nové rozhodnutí a Nejvyšší správní soud by následně napadený rozsudek krajského soudu zrušil, existovala by vedle sebe dvě správní rozhodnutí týkající se téže věci. Tato situace je podle stěžovatele absolutním zásahem do principů ne bis in idem a res iudicata a nebylo by jí možno napravit žádnými procesními prostředky. V této situaci tak vidí stěžovatel hrozbu nenahraditelné újmy, protože by byl vytvořen stav bránící řádnému výkonu jeho pravomoci. Přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob, není v rozporu s veřejným zájmem a nedotkne se ani účastníka řízení, protože se pouze dočasně obnoví právní stav jako před vydáním rozsudku krajského soudu.

Účastník řízení ve vyjádření k žádosti stěžovatele o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že správním orgánem, který by mohl vydat duplicitní rozhodnutí ve věci, je sám stěžovatel. Žádá tedy přiznáním odkladného účinku své kasační stížnosti o ochranu před vlastní rozhodovací činností, což není důvodem ve smyslu ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. S ohledem na uvedené účastník řízení navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

Podle ust. § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. se užije přiměřeně.

Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Podle odst. 3 citovaného ustanovení se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Při rozhodování o přiznání odkladného účinku soud zjišťuje splnění zákonných předpokladů uvedených v ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. Povinnost tvrdit a prokázat vznik nenahraditelné újmy má stěžovatel. Pokud jde o splnění zbývajících dvou zákonných předpokladů, tj. že přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a že není v rozporu s veřejným zájmem, vychází soud z obsahu soudního a správního spisu, neboť zákon neukládá soudu provádět dokazování týkající se splnění těchto předpokladů a jejich zjišťování z úřední povinnosti. K tomu, aby soud mohl o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout, musí stěžovatel konkretizovat, jakou nenahraditelnou újmu by pro něho znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje.

Nejvyšší správní v usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, publikované pod č. 1255/2007 Sb. NSS a na www.nssoud.cz, vyslovil, že i správní orgán může navrhnout při podání kasační stížnosti, aby jí byl přiznán odkladný účinek, a to ze stejných důvodů jako žalobce (§ 73 odst. 2 a 4, § 107 s. ř. s.). S ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě. Nejvyšší správní soud v citovaném usnesení uvedl příklady situací, kde by respektování soudního rozhodnutí mohlo způsobit závažné důsledky (vrácení řídičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku). Jedná se tedy o situace, které představují újmu spočívající v hrozbě nebezpečí zejména veřejnému zájmu – bezpečnosti, zdraví apod. Situace komplikovaného správního řízení, ve které stěžovatel spatřuje nenahraditelnou újmu, však není ničím mimořádným. Případy, kdy jsou rozhodnutí správních soudů přezkoumány na základě kasační stížnosti správního orgánu, nejsou výjimečné, naopak se jedná o poměrně častou eventualitu. Zrušením rozhodnutí správního orgánu a vrácením věci k dalšímu řízení nehrozí bez dalšího správnímu orgánu nenahraditelná újma a rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v citovaném usnesení zdůraznil, že vyloučeným řešením pro stěžovatelem zmiňovanou situaci je nerespektování zákonných důsledků kasační stížnosti, s níž odkladný účinek spojen není. (srov. také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2003, č. j. 1 Ads 10/2003 - 52, publ. pod č. 46/2004 Sb. NSS).

Proto Nejvyšší správní soud rozhodl o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. června 2011

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu